

FØRSTE KENDELSER FRA DBU'S DISCIPLINÆRUDVALG OM MATCHFIXING

DBUs Disciplinærudvalg ("Disciplinærudvalget") har ved to kendelser afsagt den 14. december 2011, idømt de to fodboldspillere, Samir Haiba og Jesper Sneholm, en advarsel hver for at have spillet penge på, at deres respektive hold, B 1908 og Vanløse IF, ville tabe to fodboldkampe i 2. division Øst tilbage i 2010. Moalem Weitemeyer Bendtsen har bistået sidstnævnte spiller i DBUs behandling af sagen.

Disciplinærudvalget såvel som Dansk Boldspil-Union ("DBU") har i forbindelse med kendelserne understreget, at der er tale om to prøvesager. Tilfældene er de første af deres slags i Danmark, men idet matchfixingproblematikken i forvejen kendes fra international sport sammenholdt med den kommende spillelovgivnings ikrafttræden i Danmark, forventes kendelserne at få betydelig præjudiciel betydning.

Sagerne kort

Samir Haiba deltog den 6. juni 2010 i kampen mellem B 1908 og Vanløse IF i 2. division øst. Forinden havde han hos Scandic Bookmakers placeret kr. 5.000 på, at hans hold, B 1908, ville tabe kampen. Vanløse IF vandt kampen 3-1.

Tilsvarende gjorde Jesper Sneholm i kampen den 12. september 2010 mellem Elite 3000 og Vanløse IF i samme række. Her tabte hans eget hold, Vanløse IF, kampen med 1-3. Jesper Sneholm havde hos Scandic Bookmakers og Danbook oddset for i alt kr. 4.285.

Begge spillere blev efterfølgende af de online spiludbydere indberettet til DBU, som på den baggrund den 1. november 2010 foretog to politianmeldelser. Begge lød de på bedrageri eller forsøg herpå, jf. Straffelovens § 279. Advokaturet hos Københavns Politi standsede dog efterforskningen for begge anmeldelser på grund af manglende bevis for, at en strafbar handling havde fundet sted. Desuagtet heraf valgte DBU efterfølgende at indlede disciplinærsager mod Samir Haiba og Jesper Sneholm under forbundets egne regler, herunder matchfixing.

Regelgrundlaget

I medfør af DBUs Ethiske Kodeks er det forbudt for aktive fodboldspillere at spille (bette) på kampe, hvori de selv deltager aktivt eller på anden måde er formel part, uanset om der spilles til spillerens eget holds fordel. Forbuddet er navnlig begrundet i ønsket om at undgå mistænkeliggørelse af både spilleren selv, hans holdkammerater, hans klub og, ikke mindst, fodboldsporten som helhed.

Navnlig sidstnævnte forhold gør bookmaking ulovligt, jf. § 44, nr. 1, litra d) i Love for Dansk Boldspil-Union ("DBUs love"), hvoraf følger, at enhver miskrediterende adfærd for fodboldspillet sanktioneres. Der kan specifikt være tale om idømmelse af advarsler eller bøder, jf. § 44, nr. 1, litra a).

Disciplinærudvalgets kendelser

Begge spillere havde forud for behandlingen i Disciplinærudvalget tilstået at have spillet på de respektive kampe. Derved var det i praksis reelt sanktionsudmålingen, Disciplinærudvalget behandlede.

Trods faktuelle omstændigheder i sagerne til forskel, herunder at der i Samir Haibas tilfælde registreredes meget usædvanlige spilmønstre, samt at Samir Haiba på tidspunktet for placeringen af spillet var bekendt med sin deltagelse i kampen, har Disciplinærudvalget vurderet, at der i begge tilfælde er tale om såkaldt matchfixing på niveau 1, det mildeste niveau inden for matchfixing.

Yderligere anerkendte Disciplinærudvalget, at der var tale om formildende omstændigheder, derved at regelgrundlagets karakter på tidspunkt for placeringen af spillene fremstod anderledes end på tidspunktet for kendelserne, ligesom der var medgået et ikke ubetydeligt tidsrum fra de faktiske omstændigheders indtræf og frem til udvalgets kendelser.

På baggrund af ovenstående idømtes begge spillere en advarsel.

Kendelsernes konsekvenser

Disciplinærundervalgets kendelser har efterfølgende modtaget en del kritik, der navnlig har koncentreret sig om straffens størrelse og den umiddelbart uheldige signalværdi, den sender. Derved, anføres det, reflekteres holdningen mod matchfixing i fodbold i Danmark ikke i tilstrækkelig grad.

Det er dog væsentligt at notere sig, at Disciplinærundervalget med kendelserne har fastsat en niveaumæssig standard for, hvordan matchfixingsager i Danmark fremover må antages at ville blive behandlet. Mens niveau 1, som de to nu afgjorte sager fandtes at være på, gælder for enkelte spilleres egen betting på egne kampe, lægger Disciplinærundervalget og DBU op til, at der for niveau 2 er tale om betting i forening med andre, mens niveau 3 drejer sig om mere organiserede tilfælde af matchfixing, typisk kendt fra udlandet.

Det er navnlig frygten for kommende tilfælde af niveau 3 i Danmark, der har fået DBU til – på baggrund af de to sager – at have tilpasset og skærpet reglerne på området, således at de nu, ud over at fremgå af det Ethiske Kodeks, også er reguleret i et cirkulære om matchfixing og indgår i DBUs Love, samt er et punkt i DBUs Standardspillerkontrakt, dvs. i selve ansættelsesforholdet mellem spiller og klub. Ikke mindst af den grund har de to kendelser markant betydning.

Hvis du har spørgsmål eller ønsker yderligere information om kendelserne eller anden sportsret, er du velkommen til at kontakte advokat Thomas Weitemeyer (twe@mwblaw.dk) eller advokatfuldmægtig Mattias Vilhelm Warnøe Nielsen (mvn@mwblaw.dk).

Ovenstående er ikke juridisk rådgivning, og Moalem Weitemeyer Bendtsen indestår ikke for, at indholdet af ovenstående er korrekt. Moalem Weitemeyer Bendtsen har med ovenstående ikke påtaget sig ansvar af nogen art som konsekvens af en læsers benyttelse af ovenstående som grundlag for beslutninger eller overvejelser.